

# Broszura informacyjna

ECHA-13-GF-06-PL

**Informacja dla stron zaangażowanych w umowy na produkcję z materiałów powierzonych.**

## Przetwórcą w rozumieniu rozporządzenia REACH

Z przyczyn ekonomicznych (np. korzyść finansowa, utrzymanie konkurencyjności, logistyka) firma może postanowić o zleceniu (części) swojej działalności produkcyjnej innej firmie. Charakter takich powiązań umownych między firmami jest opisywany za pomocą szerokiego zakresu terminów. Do najczęściej stosowanych określeń opisujących inną firmę wykonującą jakieś działania w imieniu danej firmy należy w przypadku, gdy chodzi o produkcję, termin „*przetwórcą*”. Działanie takie jest określane jako *produkcja z materiałów powierzonych* i stanowi ono powszechną praktykę w branży chemikaliów. Rozporządzenie REACH nie zawiera konkretnych zapisów dotyczących produkcji z materiałów powierzonych. Niezależnie od tego przetwórcy mogą mieć pewne obowiązki wynikające z tego rozporządzenia.

Celem tej broszury informacyjnej jest objaśnienie koncepcji *przetwórcy* i obowiązków, jakie mogą na nim spoczywać w myśl rozporządzenia REACH. Niniejszy dokument opisuje też krótko stosowne wymagania

rozporządzenia REACH. Ponadto przedstawia pewne wstępne rady dotyczące uzyskiwania zezwoleń dla przetwórców i dla firm, które zatrudniają inne firmy do prowadzenia produkcji z materiałów powierzonych w ich imieniu.

Umowy na produkcję z materiałów powierzonych mogą mieć bardzo różnorodny zakres i ustalenia. Usilnie zaleca się, aby takie porozumienia wyraźnie przedstawiały obowiązki wynikające z rozporządzenia REACH, związane z działaniami produkcyjnymi w UE – co najmniej obowiązek rejestracji. Postanowienia dotyczące własności danych, przyszłych aktualizacji, odpowiedzialności za zestawianie i dostarczanie kart charakterystyki (SDS), jak również inne stosowne obowiązki wynikające z rozporządzenia REACH powinny być wyraźnie wskazane w tekście umowy. Podobnie, w umowie powinny być też określone obowiązki dotyczące prawidłowej klasyfikacji, pakowania i oznakowania substancji lub mieszanin będących przedmiotem umowy, nakładane przez rozporządzenie CLP.

## KTO JEST PRZETWÓRCĄ?

Pod pojęciem *przetwórcy* zwykle rozumie się firmę świadczącą usługi produkcyjne (za opłatą) innej firmie, na podstawie umowy na świadczenie tych usług. Działalność taką opisuje się też za pomocą następujących określeń:

- **producent zewnętrzny;**
- **podwykonawca;**
- **własny producent chemikaliów;**
- **dostawca usług zewnętrznych;**
- **kontrahent;**
- **producent z materiałów powierzonych.**

## CZYM JEST PRODUKCJA Z MATERIAŁÓW POWIERZONYCH?

*Produkcja z materiałów powierzonych (przetwórstwo)* sugeruje, że zachodzi przetwarzanie materiałów. Usługi przetwórcy mogą na przykład obejmować:

- produkcję substancji;
- formulację;
- mieszanie;
- rozdzielanie;
- destylację;
- odwirowanie;
- kombinację powyższych czynności.

Produkcji z materiałów powierzonych może towarzyszyć magazynowanie lub dystrybucja, ale same w sobie nie stanowią one produkcji z materiałów powierzonych.

Umowy na produkcję z materiałów powierzonych mogą się znacznie różnić, zależnie od okoliczności.

## ZAANGAŻOWANI UCZESTNICY

Umowa na produkcję z materiałów powierzonych angażuje dwie strony:

- **firmę odbierającą usługi produkcyjne z materiałów powierzonych** („klienta”, zwanego też „zleceniodawcą”), który może dostarczać surowce, informacje o procesach chemicznych i niezbędne

instrukcje.

- **przetwórcę** (dostawcę usługi), który (zależnie od sytuacji) zapewnia infrastrukturę, wymagany sprzęt, personel i wsparcie techniczne.

Zazwyczaj klient jest właścicielem technologii procesu i wiedzy technologicznej, jak również produktu końcowego (produktów końcowych). Odróżnia to umowę na produkcję z materiałów powierzonych od zwykłej umowy dostawy.

## JAKIE SĄ OBOWIĄZKI PRZETWÓRCY W MYŚL ROZPORZĄDZENIA REACH?

### Rejestracja substancji

W rozporządzeniu REACH nie ma definicji przetwórcy. Rozporządzenie to nie podaje szczególnych zasad ani postanowień w odniesieniu do tego uczestnika. Dlatego na potrzeby rozporządzenia REACH przetwórcą będzie traktowany tak samo, jak każdy inny **producent** z terytorium Wspólnoty, mieszczący się w ramach definicji z artykułu 3 ust. 9 rozporządzenia REACH, tj. jak:

- osoba prawna lub fizyczna mająca siedzibę na terytorium Wspólnoty, wytwarzająca substancję na terytorium Wspólnoty,

a czynność **produkcji** jest zdefiniowana w artykule 3 ust. 8 jako:

- wytwarzanie albo ekstrakcja substancji w stanie, w jakim występują w przyrodzie.

Według artykułu 6 ust. 1 rozporządzenia REACH, każdy producent z terytorium Wspólnoty substancji w ilości co najmniej 1 tony rocznie musi zarejestrować tę substancję, chyba że dotyczy jej określony wyjątek<sup>1</sup>. Dotyczy to substancji samych w sobie, substancji w mieszaninach i w produktach, gdy mają one być wprowadzone w normalnych lub rozsądnie przewidywalnych warunkach użytkowania.

Jeśli wspomniane wyżej kryteria rejestracji są spełnione, to **przetwórcą ma obowiązek rejestracji** zgodnie z rozporządzeniem REACH, pomimo tego, że właścicielem

<sup>1</sup> Więcej informacji na temat wyjątków od postanowień rozporządzenia REACH można znaleźć w sekcjach: 2.2.2, 2.2.3 i 2.2.4 [Poradnika dotyczącego rejestracji w ramach rozporządzenia REACH](#).

surowców, własności intelektualnej i produktu końcowego (produktów końcowych) jest klient.

Kwestia tego, **kto poniesie brzemie administracyjne** rejestracji oraz związane z nią koszty, musi zostać uzgodniona między oboma uczestnikami. Przetwórcą może nie być w stanie ponieść takich kosztów. Ponadto firma uzyskująca usługi produkcji z materiałów powierzonych może chcieć kontrolować rejestrację, gdyż często posiada dane rejestracyjne i poufne informacje biznesowe dotyczące danej substancji i jej zastosowań.

Można tu dokonać wszelkich ustaleń praktycznych satysfakcjonujących obie strony, jeśli tylko nie wchodzi one w konflikt z obowiązkami producenta w myśl rozporządzenia REACH. Klient może na przykład zdecydować o zestawieniu dokumentacji rejestracyjnej i opłaceniu kosztów rejestracji. Może też zostać zawarta umowa między klientem a przetwórcą, dotycząca własności danych i zawierająca postanowienia o tym, czy jedna, czy obie strony zobowiązują się do rekompensowania drugiej stronie wszelkich strat, zniszczeń lub odpowiedzialności prawnej, które mogą wynikać z umowy. Okoliczności produkcji z materiałów powierzonych zależą od przedsięwzięcia, więc każdy scenariusz należy osądzać w zależności od przypadku, co pozwala na stosowanie praktycznych rozwiązań. Należy zauważyć, że może zająć potrzeba przeglądu i aktualizacji zawartości dokumentacji rejestracyjnej w wyniku życzenia władz lub pojawienia się nowych informacji. Obie strony powinny wyraźnie z góry określić sposób postępowania w przypadkach wymagających aktualizacji.

Poza obowiązkiem rejestracji rozporządzenie REACH definiuje inne obowiązki spoczywające na producentach, które przetwórcy będą musieli spełnić. Poniższe akapity objaśniają część tych obowiązków.

### **Produkcja z materiałów powierzonych a substancje podlegające ograniczeniom**

Jeśli przetwórcą został zatrudniony do wytwarzania substancji, musi też sprawdzić, czy produkcja, wprowadzenie do obrotu lub stosowanie tej substancji nie jest ograniczone przez [załącznik XVII](#) (*Ograniczenia dotyczące*

*produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania niektórych niebezpiecznych substancji, mieszanin i wyrobów*) do rozporządzenia REACH.

Więcej informacji na temat ograniczeń znajduje się w [Poradniku na temat załącznika XV w odniesieniu do ograniczeń](#). Zaleca się też zapoznanie z sekcją [Ograniczenie](#) witryny ECHA.

### **Produkcja z materiałów powierzonych a ustalenia dotyczące zezwoleń**

Wymagania dotyczące zezwoleń mogą dotyczyć substancji stosowanych przez przetwórcę (tj. surowców używanych w trakcie procesu). Informacja taka powinna być dostarczona przez dostawcę substancji, zwykle w jej karcie charakterystyki (SDS). Jeśli dana substancja znajduje się na liście umieszczonej w [załączniku XIV](#) do rozporządzenia REACH (*Wykaz substancji podlegających procedurze udzielania zezwoleń*), przetwórcą musi sprawdzić, czy powinien wystąpić o zezwolenie na jej stosowanie, czy też nie. Jeśli jednak udzielono już zezwolenia na to konkretne stosowanie wcześniejszemu uczestnikowi łańcucha dostaw (np. klientowi), przetwórcą może z niego skorzystać (jeśli tylko stosuje tę substancję zgodnie z warunkami zezwolenia udzielonego wcześniejszemu uczestnikowi łańcucha dostaw).

Więcej informacji na temat procesu otrzymywania zezwoleń znajduje się w [Poradniku na temat sporządzenia wniosku o udzielenie zezwolenia](#) i [Pytaniach i odpowiedziach na temat wniosku o udzielenie zezwolenia](#). Zaleca się też zapoznanie z sekcją [Udzielanie zezwoleń](#) w witrynie internetowej ECHA.

### **Wymagania dotyczące kart charakterystyki (SDS)**

Artykuł 31 ust. 1 rozporządzenia REACH wymaga, aby **dostawca** substancji lub mieszaniny dostarczył kartę charakterystyki w formie zgodnym z załącznikiem II do rozporządzenia REACH, gdy tylko:

#### **substancja**

- spełnia kryteria zaklasyfikowania jako stwarzająca zagrożenie zgodnie z rozporządzeniem o klasyfikacji, oznakowaniu i

pakowaniu substancji i mieszanin (rozporządzenia CLP); **lub**

- jest trwała, wykazująca zdolność do bioakumulacji i toksyczna (PBT) lub bardzo trwała i wykazująca bardzo dużą zdolność do bioakumulacji (vPvB) zgodnie z załącznikiem XIII do rozporządzenia REACH; **lub**
- znajduje się na [liście kandydackiej](#) substancji, które mogą wymagać zezwolenia.

#### **lub mieszanina:**

- spełnia kryteria zaklasyfikowania jako niebezpieczna zgodnie z dyrektywą o preparatach niebezpiecznych (DPD)<sup>2</sup>;

Dostawca jest definiowany w artykule 3 ust. 32 rozporządzenia REACH jako „każdy producent, importer, dalszy użytkownik lub dystrybutor **wprowadzający do obrotu substancję w jej postaci własnej lub jako składnik mieszaniny, lub też mieszaninę**”. W odniesieniu do definicji rozporządzenia REACH wprowadzania do obrotu („odpłatne lub nieodpłatne dostarczenie lub udostępnienie stronie trzeciej”) substancje (lub mieszaniny) udostępniane klientowi (tj. stronie trzeciej) przez przetwórcę można uważać za wprowadzone do obrotu. Dlatego przetwórcą jest dostawcą substancji (lub mieszaniny), a klient lub dalszy użytkownik (DU) klienta jest odbiorcą. Przetwórcą jest przeto formalnie odpowiedzialny za dostarczenie klientowi karty charakterystyki substancji/mieszaniny (mieszanin), które wytwarza. Jeśli jednak strony uzgodnią to między sobą, zestawienie karty charakterystyki może zostać dokonane przez klienta.

Należy zauważyć, że nawet jeśli substancja nie jest sklasyfikowana jako stwarzająca zagrożenie lub warunki artykułu 31 dotyczące tego, kiedy musi zostać dostarczona SDS, nie są spełnione, dostawca może być w pewnych warunkach zmuszony do dostarczenia odbiorcy innych informacji zgodnie z artykułem 32 rozporządzenia REACH.

Więcej informacji o tym, dla jakich substancji i mieszanin należy dostarczyć kartę charakterystyki i kto powinien to zrobić można znaleźć w [Poradniku dotyczącym sporządzania kart charakterystyki](#).

<sup>2</sup> Należy zauważyć, że od 1 czerwca 2015 r. także kryterium dla mieszanin będzie oparte na rozporządzeniu CLP.

## **Obowiązek przechowywania informacji**

Tak jak każdy inny producent działający na terytorium Wspólnoty, przetwórcą musi zgodnie z artykułem 36 rozporządzenia REACH gromadzić i udostępniać wszelkie informacje, jakich potrzebuje do spełniania swoich obowiązków wynikających z rozporządzenia REACH.

Przetwórcą powinien być w stanie wykazać zgodność z rozporządzeniem REACH na żądanie władz (kontrolnych/egzekwujących prawo) lub ECHA. Zakres takich informacji zależy od usługi dostarczanej przez przetwórcę. W przypadku przetwórców wykonujących produkcję zgodnie z definicją rozporządzenia REACH informacje te mogą obejmować na przykład:

- karty charakterystyki substancji/mieszanin produkowanych dla klienta i udostępnianych klientowi lub stronom trzecim;
- karty charakterystyki substancji/mieszanin udostępnianych przetwórcy przez klienta;
- numery rejestracyjne wszystkich produkowanych substancji (jeśli wymagają one rejestracji);
- wszelkie inne informacje na temat substancji udostępnianych klientowi lub stronom trzecim zgodnie z wymaganiami artykułu 32 rozporządzenia REACH;
- faktury i dowody zapłaty dotyczące opłat rejestracyjnych dotyczących wytwarzanej (wytwarzanych) substancji;
- kopię umowy na produkcję z materiałów powierzonych;
- przetwórcą powinien też być w stanie udokumentować ilości poszczególnych wytwarzanych substancji.

## **POUFNOŚĆ**

Umowy na produkcję z materiałów powierzonych mogą być poufne. W szczególności klient może nie życzyć sobie ujawniania tożsamości przetwórcy wobec swoich klientów końcowych lub ujawniania, że na jego zlecenie działają inni przetwórcy.

Jeśli obaj uczestnicy znajdują się na terytorium Wspólnoty, klient może skorzystać z możliwości, jaką daje artykuł 4



rozporządzenia REACH (*Przepis ogólny*) i występować jako **przedstawiciel będący stroną trzecią** (TPR) w czasie dyskusji z innymi rejestrującymi w obrębie forum wymiany informacji o substancjach (SIEF) dla danej substancji wprowadzonej. Przetwórcą może mianować klienta TPR. W tym przypadku tożsamość rejestrującego (tj. przetwórcy) nie zostanie przez ECHA ujawniona innym producentom ani importerom w procesie zapytania. Jako TPR klient będzie widocznym uczestnikiem dyskusji na dowolnym SIEF dotyczącym poszczególnych rozważanych substancji. Jednak przy zawieraniu umów SIEF i umów o dostępie do danych należy uwzględnić szczególny status TPR. Należy zadbać o to, aby rzeczywisty rejestrujący (tj. przetwórcą), który jest reprezentowany przez TPR, także uzyskał pozwolenie na powoływanie się na dane wspólnej rejestracji.

Ponadto obie strony umowy na produkcję z materiałów powierzonych winny pamiętać, że gdy klient występuje jako TPR, nie może (tak jak wszyscy TPR) rejestrować substancji dla firmy, którą reprezentuje (tj. dla przetwórcy). W takich przypadkach przetwórcą musi sam (we własnym imieniu) dokonać rejestracji. Rola TPR ogranicza się do zapewnienia anonimowości w dyskusjach na SIEF (aby pozostali członkowie SIEF nie wiedzieli, kim jest rzeczywisty producent). Prawnie rejestrującym pozostaje producent (z materiałów powierzonych).

Podczas przygotowywania dokumentacji rejestracyjnej rejestrujący (przetwórcą) może określić część danych zawartych w SDS (takich jak nazwa firmy) jako informacje poufne dla celów rozpowszechniania informacji z dokumentacji rejestracyjnej przez ECHA. Możliwość tę daje artykuł 119 ust. 2 lit. d) rozporządzenia REACH. Rejestrujący musi dostarczyć uzasadnienie wyjaśniające, dlaczego upowszechnienie takiej informacji może być szkodliwe dla jego interesów handlowych lub dla interesów handlowych dowolnej innej zaangażowanej strony. To, że rejestrujący nie występuje jako bezpośredni dostawca i wyznaczył TPR, jest czynnikiem wspomagającym w takiej sytuacji. Takiemu żądaniu poufności musi towarzyszyć odpowiednia opłata, zgodnie z załącznikiem IV rozporządzenia w sprawie opłat i należności. Uzasadnienie zostanie ocenione przez ECHA zgodnie z artykułem 119 ust. 2 rozporządzenia REACH. Gdy uzasadnienie zostanie przyjęte, odpowiednie informacje nie będą ujawniane

przez ECHA podczas rozpowszechniania informacji z dokumentacji rejestracyjnej lub do celów udostępniania danych.

Więcej informacji można znaleźć w sekcji 4.3.4 [Podręcznika przedkładania danych Część 16 – Wnioski o zachowanie poufności](#).

Więcej informacji na temat wyznaczania TPR, obowiązku udostępniania danych i tworzenia SIEF można znaleźć w [Poradniku na temat udostępniania danych](#).

Może się też zdarzyć, że przetwórcą będzie zlokalizowany poza terytorium Wspólnoty, a klient – na terytorium Wspólnoty. W takiej sytuacji klient jest **importerem** i może zarejestrować substancję w tej roli<sup>3</sup>. W ten sposób klient zarówno posiada dokumentację rejestracyjną, jak i kontroluje rejestrację.

Inną możliwością jest mianowanie klienta **wyłącznym przedstawicielem** przetwórcy spoza Wspólnoty. Należy zauważyć, że artykuł 8 ust. 3 rozporządzenia REACH wymaga, aby producent (tj. przetwórcą) spoza Wspólnoty poinformował wszystkich importerów z terenu Wspólnoty, znajdujących się w tym samym łańcuchu dostaw, o mianowaniu wyłącznego przedstawiciela (aby wiedzieli, kim jest przetwórcą spoza Wspólnoty). Ten problem nie pojawia się natomiast, gdy klient występuje jako jedyny importer. Producent spoza Wspólnoty może wyznaczyć tylko jednego wyłącznego przedstawiciela na jedną substancję. Wyłączny przedstawiciel może reprezentować kilku producentów spoza Wspólnoty dla tej samej substancji, ale musiałby wtedy zarejestrować substancję oddzielnie dla każdej osoby prawnej, którą reprezentuje dla tej substancji (tj. tworząc oddzielne UUID dla każdej osoby prawnej, którą reprezentuje, i przesyłając oddzielną rejestrację dla każdej z tych osób prawnych). Z tego powodu mianowanie wyłącznego przedstawiciela przez przetwórcę spoza Wspólnoty staje się bardziej skomplikowane, gdy przetwórcą spoza Wspólnoty wytwarza kilka różnych substancji dla kilku klientów.

Więcej informacji na temat mianowania wyłącznego przedstawiciela oraz jego roli i obowiązków według rozporządzenia REACH

<sup>3</sup> Przetwórcą spoza Wspólnoty nie ma możliwości rejestracji substancji, gdyż tylko osoba prawna z terytorium Wspólnoty może rejestrować substancję zgodnie z zasadami REACH.

można znaleźć w sekcji 2.1.2.5 [Poradnika na temat rejestracji](#).

## ZMIANA PRZETWÓRCY

Firma uzyskująca usługi produkcji z materiałów powierzonych powinna być też świadoma konsekwencji prawnych zachodzących przy zmianie przetwórcy na inną firmę (inną jednostkę).

Zgodnie z artykułem 22 ust. 1 lit. a) rozporządzenia REACH każda zmiana tożsamości rejestrującego musi zostać zgłoszona do ECHA. Jeśli zmiana ta wiąże się też ze zmianą osobowości prawnej rejestrującego, pociąga za sobą potrzebę zaktualizowania dokumentacji rejestracyjnej i wniesienia opłaty za aktualizację zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 340/2008<sup>4</sup> (w sprawie opłat i należności).

Jeśli firma uzyskująca usługi produkcji z materiałów powierzonych postanowi przenieść produkcję z materiałów powierzonych do innej firmy, nie może to być traktowane po prostu jako zmiana osobowości prawnej, chyba że istnieje prawne powiązanie między starą a nową osobą prawną. Dlatego w takim przypadku wymagana będzie **nowa rejestracja połączona z wniesieniem odpowiedniej opłaty**.

Nowa rejestracja połączona z wniesieniem odpowiedniej opłaty może też być wymagana w razie zmiany przetwórcy spoza Wspólnoty, który wyznaczył wyłącznego przedstawiciela. W takim przypadku rejestracji muszą dokonać albo importerzy z terytorium Wspólnoty, albo nowy wyłączny przedstawiciel wyznaczony przez nowego przetwórcę spoza Wspólnoty.

Jeśli nowy przetwórcą (albo odpowiedni nowy wyłączny przedstawiciel lub importer) jest nowym producentem (lub importerem) substancji wprowadzonej do obrotu w ilości 1-100 ton rocznie (i substancja nie jest sklasyfikowana jako CMR kategorii 1 lub 2, ani substancją silnie toksyczną dla organizmów wodnych, mogącą powodować długo utrzymujące się szkodliwe zmiany w środowisku wodnym (R50/53) zgodnie z

<sup>4</sup> Zgodnie z poprawkami wniesionymi przez rozporządzenie wykonawcze Komisji (WE) nr 254/2013 z dnia 20 marca 2013 r.

dyrektywą 67/548/EWG<sup>5</sup>), może on wciąż skorzystać z „późniejszej” rejestracji wstępnej do 31 maja 2017 r., w ciągu 6 miesięcy od pierwszego wyprodukowania substancji w ilości przekraczającej 1 tonę rocznie. Możliwość tę przewiduje artykuł 28 ust. 6 rozporządzenia REACH. Należy zauważyć, że późniejsza rejestracja wstępna nie dotyczy substancji niewprowadzonych do obrotu.

Dalszych informacji na temat zmiany osoby prawnej zaleca się szukać w [Podręczniku REACH-IT dla użytkowników przemysłowych Część 17 – Zmiana osobowości prawnej](#). Podręcznik ten przedstawia kontekst ogólny zmiany osoby prawnej, definiuje pewne podstawowe terminy i podsumowuje obowiązki firm, jeśli chodzi o zmiany nazwy i zmiany osobowości prawnej. Opisuje też stosowanie funkcji wymaganych dla zapewnienia zgodności przemysłu z rozporządzeniem REACH, gdy firma zmienia osobowość prawną. Dokładniejsze instrukcje dotyczące zgłaszania zmian osoby prawnej znajdują się w [Poradniku praktycznym Część 8: Jak przekazywać informacje o zmianach danych identyfikacyjnych podmiotów prawnych](#).

## GDZIE MOGĘ ZNALEŹĆ WSPARCIE I WIĘCEJ INFORMACJI?

**Krajowe centra informacyjne REACH** oferują praktyczne doradztwo w językach miejscowych:  
<http://www.echa.europa.eu/nationalhelp/>

**Stowarzyszenia przemysłowe** często zapewniają również wsparcie i informacje swoim członkom.

<sup>5</sup> Dyrektywa 67/548/EWG została zastąpiona przez rozporządzenie (WE) nr 1272/2008 (rozporządzenie CLP). Dyrektywa 67/548/EWG zostanie całkowicie wycofana 1 czerwca 2015 r. Do tego czasu obowiązują ustalenia przejściowe zgodnie z artykułem 61 rozporządzenia CLP. Odniesienie do klasyfikacji zawartej w tym tekście dotyczy idei zharmonizowanej klasyfikacji substancji znajdujących się w wykazie w części 3 załącznika VI do rozporządzenia CLP i klasyfikacji własnej zgodnie z artykułem 4 rozporządzenia CLP.

## HIPERŁĄCZA DO MATERIAŁÓW POWIĄZANYCH

[Rozporządzenie REACH](#) WE nr 1907/2006

[Rozporządzenie CLP](#) (WE) nr 1272/2008

[Rozporządzenie \(WE\) nr 340/2008 w sprawie opłat i należności](#) zgodnie z poprawkami wniesionymi przez [rozporządzenie wykonawcze Komisji \(UE\) nr 254/2013](#) z dnia 20 marca 2013 r.

[Poradnik dotyczący rozporządzenia REACH](#): ta sekcja witryny internetowej ECHA jest punktem zbornym dostępu do ogólnych i szczegółowych poradników technicznych na temat REACH.

[Porady w skrócie](#): ta sekcja witryny internetowej ECHA zawiera serię skróconych wersji poradników dotyczących rozporządzenia REACH, których celem jest uczynienie odpowiednich pełnych przewodników publikowanych przez ECHA bardziej dostępnymi dla przemysłu.

[Arkusze informacyjne z poradami](#) oraz [Pytania i odpowiedzi](#) (FAQ) można znaleźć w sekcji „Wsparcie” witryny internetowej ECHA.

Aktualna wersja odpowiedzi na popularne pytania (FAQ) dotyczące produkcji z materiałów powierzonych (z lipca 2013 r.):

[Link do FAQ](#).